

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 4To/154/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6219010126
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubomír Bušík, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:6219010126.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ľubomíra Bušíka, PhD. a sudcov JUDr. Jána Bobora a JUDr. Jozefa Mikluša, v trestnej veci obžalovaného K. J., za prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 písm. a/ Tr.zák., formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr.zák., na verejnom zasadnutí dňa 23. januára 2020 o odvolaní obžalovaného K. J. proti rozsudku samosudcu Okresného súdu Veľký Krtíš, sp.zn. 3T/42/2019 zo dňa 09.09.2019, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. e/ ods. 2 Tr.por. z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Veľký Krtíš, sp.zn. 3T/42/2019 zo dňa 9. 9. 2019 vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.

Rozhodujúc sám podľa § 322 ods. 3 Tr.por. o d s u d z u j e obž. K. J. podľa § 194 ods. 2 Tr.zák. s použitím § 36 písm. l/ Tr.zák., § 37 písm. m/ Tr.zák., § 38 ods. 1, 2 Tr.zák., § 42 ods. 1 Tr.zák. na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 13 (trinásť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr.zák. pre výkon trestu odňatia slobody zaraďuje obžalovaného K. J. do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. z trestného rozkazu Okresného súdu Veľký Krtíš, sp.zn. 3T/52/2018 - 67, zo dňa 30.7.2018, právoplatného dňa 29.8.2018, z r u š u j e výrok o treste, ktorým mu bol uložený podľa § 212 ods. 3 Tr.zák. k trestu odňatia slobody vo výmere 9 mesiacov nepodmienečne, ako aj ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom samosudcu Okresného súdu Veľký Krtíš, sp.zn. 3T/42/2019 zo dňa 09.09.2019 bol obž. K. J. uznaný za vinného z prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, 2 písm. a/ Tr.zák. s poukazom na ust. § 138 písm. e/ Tr.zák., formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr.zák., ktorého sa dopustil tým, že

v presne nezistený deň koncom mesiaca február 2018 asi dňa 26. 02. 2018 v presne nezistený čas v priebehu ranných hodín v obci K. XX po predchádzajúcej vzájomnej dohode, vošiel spoločne s ďalšou trestne zodpovednou fyzickou osobou, ktorej trestné stíhanie bolo vylúčené na samostatné konanie, bez súhlasu oprávnenej osoby clo dvora čiastočne oploteného rodinného domu č. XX zapísaného na LV č. XX. nachádzajúceho sa v k. ú. K. a to tak, že preskočili oplotenie, ktoré je na viacerých miestach spadnuté na zemi, prešli cez priestor drevenej budovy - šopy, z ktorej je už iba torzo, kde z pod tejto šopy z dvora rodinného domu odcudzili 2 ks železné kolesá, ktoré si po jednom kuse odniesli každý samostatne domov a následne sa opätovne vrátili do rodinného domu XX v obci K.. prešli ku riadne uzamknutej drevenej bráne hospodárskej budovy - garáže, na ktorej spoločne železnou tyčou vypáčili

petlicu uzamknutú visiacim zámkom, následne vošli dnu. odkiaľ odcudzili 1 ks vodárničku zelenej farby a 1 ks biely plech na cirkulár, ktoré veci si spoločne odniesli domov, čím takýmto konaním X.. O. C., nar. XX. XX. XXXX. trvalé bytom K., C. T. č. XXX/XX spôsobili škodu.

Za to bol odsúdený podľa § 194 ods. 2 Tr.zák. s použitím § 36 písm. l/ Tr.zák., § 37 písm. h/, m/ Tr.zák., § 38 ods. 4 Tr.zák., § 42 ods. 1 Tr.zák. na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 28 mesiacov. Súčasne samosudca podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr.zák. pre výkon trestu odňatia slobody zaradil obžalovaného do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Vzhľadom na ukladanie súhrnného trestu napokon podľa § 42 ods. 2 Tr.zák. z trestného rozkazu Okresného súdu Veľký Krtíš, sp.zn. 3T/52/2018 - 67, zo dňa 30.07.2018, ktorý nadobudol právoplatnosť 29.08.2018 zrušil výrok o treste, ktorým mu bol uložený podľa § 212 ods. 3 Tr.zák. k trestu odňatia slobody vo výmere 9 mesiacov nepodmienečne, ako aj ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Svoje rozhodnutie prvostupňový súd odôvodnil tým, že vo vzťahu k zavineniu prihladol na vyhlásenie obžalovaného na hlavom pojednávaní. V súvislosti s druhom a výmerou samosudca ďalej v odôvodnení rozsudku konštatuje, že pri ukladaní trestu obžalovaného prihladol na jednu poľahčujúcu okolnosť a to v zmysle ust. § 36 písm. l/ Tr.zák., t.j. že obžalovaný sa priznal ku skutku, ktorý oľutoval a taktiež i na dve priťažujúce okolnosti a to v zmysle ust. § 37 písm. h/ Tr.zák., t. j. že spáchal viac trestných činov a písm. m/ Tr.zák., t. j. že v minulosti už bol súdne trestaný a tak postupom podľa § 38 ods. 2, 4, 8 Tr.zák. uložil obžalovanému súhrnný trest odňatia slobody vo vzťahu k zbiehajúcej sa trestnej činnosti, za ktorý bol právoplatne odsúdený v konaní 3T/52/2018 Okresným súdom Veľký Krtíš a to z dôvodu, že predmetnej trestnej činnosti sa dopustil skôr, ako bol vyhlásený odsudzujúci rozsudok Okresného súdu Veľký Krtíš, sp.zn. 3T/52/2018. Po zvýšení dolnej hranice trestnej sadzby, vzhľadom na prevahu priťažujúcich okolností, obžalovanému potom uložil trest odňatia slobody na spodnej hranici zvýšenej trestnej sadzby, pričom vzhľadom na skutočnosť, že obžalovaný doposiaľ nebol vo výkone trestu odňatia slobody, zaradil ho pre výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. S poukazom na ukladanie súhrnného trestu potom zrušil trestný rozkaz OS Veľký Krtíš, sp.zn. 3T/52/2018 zo dňa 30.07.2018, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 29.08.2018 vo výroku o treste, ktorý bol obžalovanému v minulosti uložený vo výmere 9 mesiacov nepodmienečne.

Proti tomuto rozsudku bezprostredne po jeho vyhlásení podal odvolanie obžalovaný a to priamo do zápisnice z hlavného pojednávania, ktoré neskôr doplnil prostredníctvom písomného podania svojho obhajcu.

Obhajca obžalovaného v písomných dôvodoch odvolania uvádza, že podáva odvolanie čo do výroku o treste, ktorý sa podľa jeho názoru v danom prípade javí ako neprimerane prísny. Zameriava pritom pozornosť na posúdenie priťažujúcich okolností a vyslovuje názor, že použitie všeobecnej priťažujúcej okolnosti „spáchal viac trestných činov“, neprihádza do úvahy v prípade, ak páchatel spáchal dva alebo viac trestných činov, kde sa ukladá súhrnný trest podľa zásad na ukladanie úhrnného trestu podľa § 41 ods. 1 Tr.zák. Rovnako tak poukazuje na skutočnosť, že vzhľadom na osobu páchatela, spôsob spáchania činu, jeho následky, pohnútky, pomery a možnosť nápravy, má za to, že v danom prípade je namieste ukladať trest v nižšej výmere, prípadne postupovať v prípade obžalovaného v zmysle ust. § 44 Tr.zák. Domáha sa tiež v tejto súvislosti dôslednej individualizácie trestu s tým, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil vo výroku o treste a rozhodol vo veci sám a dôsledne zväžil všetky okolnosti pri ukladaní trestu.

Na verejnom zasadnutí, ktoré bolo vykonané dňa 23. januára 2020 v neprítomnosti obžalovaného, ktorý svoju účasť na verejnom zasadnutí riadne ospravedlnil a taktiež prehlásil, že sa výslovne vzdáva svojej účasti na verejnom zasadnutí a požiadal o vykonanie verejného zasadnutia v neprítomnosti, obhajca obžalovaného zotrval na písomných dôvodoch odvolania. Naproti tomu krajský prokurátor vo svojom záverečnom návrhu poukázal na to, že podľa jeho názoru je rozsudok prvostupňového súdu správny a zodpovedajúci výsledkom dokazovania na hlavnom pojednávaní a to vo vzťahu k uloženému trestu a preto navrhol odvolanie obžalovaného zamietnuť.

Na základe podaného odvolania krajský súd v zmysle ust. § 317 ods. 1 Tr.por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku, proti ktorému odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo s tým, že na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané, prihladne

len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr.por. Po postupe v zmysle citovaného ustanovenia krajský súd dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného je dôvodné a že prvostupňový súd pochybil pri hodnotení priťažujúcich okolností a osobitne okolnosti.

V prvom rade krajský súd konštatuje, že v prípade poľahčujúcej okolnosti, táto bola prvostupňovým súdom uznaná správne, nakoľko obžalovaný sa k trestnej činnosti priznal a svoj čin úprimne oľutoval, kedy na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie o svojej vine. Rovnako sa tak krajský súd stotožňuje so záverom prvostupňového súdu, že v danom prípade je potrebné zohľadniť priťažujúcu okolnosť a to, že obžalovaný spáchal viac trestných činov. Iná je však situácia v súvislosti a to v zmysle ust. § 37 písm. m/ Tr.zák., t. j. že obžalovaný už bol v minulosti súdne trestaný. Z trestného rozkazu sp.zn. 3T/52/2018 - 67 zo dňa 30. júla 2018, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 29.08.2018 (č.l. 81-82) je zistiteľné, že v prípade obž. K. J. nielen zo skutkových záverov, ale i z právnej kvalifikácie jeho konania vyplýva, že sa dopustil prečinu krádeže a to napriek tomu, že už bol za taký trestný čin v predchádzajúcich 24 mesiacoch odsúdený. Z tohto trestného rozkazu teda vyplýva, že obžalovanému bola uznaná vina za kvalifikovanú skutkovú podstatu, kde v rámci kvalifikácie konania obžalovaného bolo prihliadnuté i na jeho predchádzajúce odsúdenie a to rozsudok Okresného súdu Veľký Krtíš, sp.zn. 9T/37/2016 - 104 zo dňa 27.06.2016, ktorý nadobudol právoplatnosť 27.06.2016. V súvislosti so záverom prvostupňového súdu, že v danom prípade je potrebné ukladať obžalovanému súhrnný trest, bolo potom potrebné zrušiť tento rozsudok vo výroku o treste vo vzťahu k obž. K. J. a tomuto ukladať nový trest a to trest prísnejší. Za takejto situácie by pričítanie predchádzajúceho odsúdenia a to z rozsudku 9T/37/2016 z 27.06.2016 bolo porušením zásady „ne bis in idem“, nakoľko toto odsúdenie by bolo jednak dôvodom na použitie vyššej trestnej sadzby v predchádzajúcom odsúdení a jednak by potom bolo posudzované ako priťažujúca okolnosť v zmysle § 37 písm. n/ Tr.zák. (bližšie viď. Stanovisko trestnoprávneho kolégia NS SR R/1/2011). V tejto súvislosti je potrebné aplikovať ust. § 38 ods. 1 Tr.zák., v zmysle ktorého ustanovenia na okolnosť, ktorá je zákonným znakom trestného činu, nemožno prihliadnuť, ako na poľahčujúcu okolnosť, priťažujúcu okolnosť, okolnosť, ktorá podmieňuje uloženie trestu pod zákonom stanovenú dolnú hranicu trestnej sadzby alebo okolnosť, ktorá podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby.

Z uvedených dôvodov preto senát Krajského súdu v Banskej Bystrici uznal iba jednu priťažujúcu okolnosť a pri pomere priťažujúcich a poľahčujúcich okolností 1:1 ukladal potom obžalovanému trest odňatia slobody v zákonom stanovenom rozpätí trestnej sadzby, kde v danom prípade toto rozpätie predstavuje sadzbu 1 rok až 5 rokov, kde podľa názoru krajského súdu obžalovanému postačuje uloženie trestu odňatia slobody na dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby a to vo výmere 13 mesiacov, kde prihliadol súd i na to, že v danom prípade ukladá súhrnný trest odňatia slobody.

S poukazom na skutočnosť, že bolo potrebné napraviť toto pochybenie prvostupňového súdu, krajský súd rozhodol potom tak, že zrušil rozsudok prvostupňového súdu vo výroku o treste a nanovo obžalovanému uložil trest odňatia slobody s tým, že trest vykoná v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Vzhľadom tiež na to, že v danom prípade bol ukladaný trest súhrnný, bolo potrebné zrušiť i rozsudok Okresného súdu vo Veľkom Krtíši, sp.zn. 3T/52/2018 zo dňa 30.07.2018 vo výroku o treste.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.